

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10362/2022
08.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници малолетног тужиоца АА, чији је законски заступник отац ББ, обојица из ..., Улица ... број .., кога заступа Малина Весић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Ненад Трифковић адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, решавајући о ревизији малолетног тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж2 15/2022 од 15.03.2022. године, на седници одржаној 08.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж2 15/2022 од 15.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П2 64/21 од 24.12.2021. године утврђено је да је тужба повучена (став први), док је у погледу трошкова поступка обавезан малолетни тужилац да исплати туженом износ од 60.000,00 динара на име трошкова парничног поступка (став други), захтев туженог за накнаду трошкова поступка у већем износу одбијен (став трећи), а одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж2 15/2022 од 15.03.2022. године од 15.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено наведено првостепено решење у побијаном делу одлуке о трошковима парничног поступка из става другог изреке, а ставом други изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама члана 420. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став први) и да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6).

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, како је прописано одредбама члана 28. став 1. ЗПП, као вредност предмета спора узима се

само вредност главног захтева (став један), а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став други).

Имајући наведено у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**